

Rada
Unii Europejskiej

**Bruksela, 25 czerwca 2018 r.
(OR. en)**

**7663/18
ADD 1 DCL 1**

**WTO 55
SERVICES 11
FDI 11
COASI 73**

ZNIESIENIE KLAUZULI TAJNOŚCI

Nr dok.: 7663/18 ADD 1 RESTREINT UE/EU RESTRICTED

Data: 8 czerwca 2018 r.

Nowe oznaczenie: Bez ograniczeń dystrybucji

Dotyczy: Wytyczne negocjacyjne dotyczące umowy o wolnym handlu z Australią

Delegacje otrzymują w załączeniu wyżej wymieniony dokument w wersji po zniesieniu klauzuli tajności.

Tekst tego dokumentu jest identyczny z jego poprzednią wersją.

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 8 maja 2018 r.
(OR. en)

7663/18
ADD 1

RESTREINT UE/EU RESTRICTED

WTO 55
SERVICES 11
FDI 11
COASI 73

NOTA

Od: Prezydencja

Do: Rada

Dotyczy: Wytyczne negocjacyjne dotyczące umowy o wolnym handlu z Australią

W następstwie dyskusji na forum Coreperu w dniu 8 maja 2018 r. delegacje otrzymują w załączeniu wytyczne negocjacyjne dotyczące umowy o wolnym handlu z Australią do przyjęcia na posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych (Handel) w dniu 22 maja 2018 r.

WYTYCZNE NEGOCJACYJNE DOTYCZĄCE UMOWY O WOLNYM HANDLU Z AUSTRALIĄ

A. CHARAKTER I ZAKRES UMOWY

Umowa powinna zawierać wyłącznie postanowienia dotyczące handlu i bezpośrednich inwestycji zagranicznych oraz obszarów powiązanych mające zastosowanie między stronami.

Umowa powinna być ambitna, kompleksowa i w pełni spójna z zasadami i obowiązkami mającymi zastosowanie w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO). Rokowania powinny być prowadzone i zakończone z uwzględnieniem zobowiązań w ramach WTO. Postanowienia umowy powinny umożliwiać realizację ambitnych celów i wykraczać poza istniejące zobowiązania w ramach WTO.

Umowa powinna przewidywać stopniową i wzajemną liberalizację handlu towarami i usługami oraz bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Obejmie szczegółowe zasady dotyczące innych obszarów związanych z handlem, takich jak wymienione poniżej, w celu wspierania, ułatwiania i regulowania handlu i bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Wszelkie zobowiązania w ramach umowy są podejmowane w celu uzyskania bezpośredniego i natychmiastowego wpływu na handel oraz – w stosowanych przypadkach – w ramach wspólnych zasad UE. Wszystkie elementy będą negocjowane równolegle oraz będą stanowić część jednego przedsięwzięcia zapewniającego osiągnięcie wyniku wyważonego między zniesieniem ceł, wyeliminowaniem zbędnych przeszkód regulacyjnych w handlu i udoskonaleniem przepisów, co umożliwi uzyskanie dobrych wyników w każdej z tych dziedzin oraz skuteczne wzajemne otwarcie rynków każdej ze stron.

Umowa powinna jedynie obejmować obowiązki w obszarach wchodzących w zakres kompetencji wszystkich odpowiednich organów i podmiotów obu stron umowy.

Postanowienia umowy powinny gwarantować, że będą one skutecznie przestrzegane na wszystkich szczeblach administracji, w tym przez organy i właściwe jednostki poniżej szczebla centralnego.

RESTREINT UE/EU RESTRICTED

Umowa będzie zawierać stwierdzenie, że zrównoważony rozwój jest jednym z nadrzędnych celów stron i że będą one starały się zapewnić i ułatwiać poszanowanie międzynarodowych umów i norm dotyczących środowiska i pracy. Umowa powinna także przyczyniać się do wspierania zrównoważonego rozwoju i szerszych wartości UE, między innymi przez włączenie powiązanych z handlem postanowień dotyczących pracy i środowiska, w tym przez zapewnianie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, odpowiedzialne zarządzanie własnością gruntów, łowisk i lasów, odpowiedzialne inwestycje na rzecz rolnictwa i przejrzystość. W tym celu należy w treści całej umowy uwzględnić kwestię zrównoważonego rozwoju, między innymi w formie osobnego rozdziału dotyczącego relacji między handlem a zrównoważonym rozwojem, obejmującego kwestie społeczne i środowiskowe.

Skutki gospodarcze, środowiskowe i społeczne (w tym w odniesieniu do kobiet) postanowień umowy dotyczących handlu i inwestycji należy poddać analizie przy pomocy niezależnej oceny wpływu na zrównoważony rozwój, którą należy podjąć równoległe z rokowaniami. Komisja powinna zapewnić, by wspomniana ocena została przeprowadzona w ramach regularnego dialogu ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami społeczeństwa obywatelskiego. Ocenę wpływu na zrównoważony rozwój należy sfinalizować przed parafowaniem umowy, a jej ustalenia uwzględnić w procesie negocjacji. Miałyby ona na celu: a) wyjaśnienie prawdopodobnego wpływu umowy na zrównoważony rozwój i klimat oraz jej ewentualne skutki w innych krajach, zwłaszcza w krajach najslabiej rozwiniętych oraz, w stosownych przypadkach, w krajach i terytoriach zamorskich i regionach najbardziej oddalonych; oraz b) zaproponowanie środków służących maksymalizacji korzyści płynących z umowy oraz w celu wyeliminowania lub zminimalizowania jej ewentualnych negatywnych skutków.

B. PROPONOWANA TREŚĆ UMOWY

Preambuła, zasady ogólne

W preambule należy przypomnieć, że partnerstwo z Australią opiera się na wspólnych zasadach i wartościach odzwierciedlonych w umowie ramowej między UE a Australią. Umowa powinna stanowić część szerszych stosunków politycznych i ram instytucjonalnych określonych w umowie ramowej¹.

¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52016JC0051>

RESTREINT UE/EU RESTRICTED

W celu liberalizacji dwustronnej wymiany handlowej i bezpośrednich inwestycji zagranicznych umowa powinna uwzględnić między innymi następujące elementy:

- zasady i cele działań zewnętrznych UE;
- zaangażowanie stron w zrównoważony rozwój i wkład handlu międzynarodowego w zrównoważony rozwój w jego wymiarze gospodarczym, społecznym i środowiskowym, w tym rozwój gospodarczy, ograniczanie ubóstwa, pełne i produktywne zatrudnienie oraz zapewnienie wszystkim godnej pracy, ochronę i zachowanie środowiska naturalnego i zasobów naturalnych;
- zobowiązanie stron do zapewnienia pełnej zgodności z prawami i obowiązkami wynikającymi z ich członkostwa w WTO;
- zobowiązanie stron do polepszania dobrobytu konsumentów za pomocą polityk zapewniających wysoki poziom ochrony konsumentów i dobrobyt gospodarczy;
- zobowiązanie stron do niedopuszczenia do pozataryfowych barier dla handlu i bezpośrednich inwestycji zagranicznych i do ich usunięcia;
- prawo do regulowania działalności gospodarczej w interesie publicznym zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami w celu realizacji uzasadnionych celów polityki publicznej takich jak ochrona i promocja zdrowia publicznego, usług społecznych, edukacji publicznej, bezpieczeństwa, środowiska, moralności publicznej, ochrony socjalnej lub ochrony konsumentów, ochrony prywatności i danych oraz wspierania i ochrony różnorodności kulturowej;
- cel zakładający, że umowa powinna stworzyć nowe ramy stosunków gospodarczych między stronami, przede wszystkim dla rozwoju handlu i bezpośrednich inwestycji zagranicznych;
- wspólny cel stron zakładający uwzględnienie szczególnych wyzwań stojących przed małymi i średnimi przedsiębiorstwami (MŚP) pod względem przyczynienia się do rozwoju handlu i bezpośrednich inwestycji zagranicznych;

- zobowiązanie stron do utrzymywania komunikacji ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami społeczeństwa obywatelskiego, w tym z sektorem prywatnym, związkami zawodowymi i innymi organizacjami pozarządowymi;

Cele

Umowa powinna potwierdzać wspólny cel, jakim jest stopniowa i wzajemna liberalizacja zasadniczo wszystkich dziedzin handlu towarami i usługami i bezpośrednich inwestycji zagranicznych, z zapewnieniem pełnej zgodności z zasadami WTO, w szczególności art. XXIV Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) oraz art. V Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS).

Umowa powinna zapewniać wysoki poziom dostępu do rynku w ramach zamówień publicznych i związanych z handlem aspektów praw własności intelektualnej, w tym oznaczeń geograficznych, oraz wzmocnienie dialogu i współpracy w zakresie ram technicznych i regulacyjnych.

Umowa powinna zawierać stwierdzenie, że nadrzędnym celem stron jest osiągnięcie zrównoważonego rozwoju, oraz zapewniać i ułatwiać poszanowanie międzynarodowych umów i norm dotyczących środowiska i spraw społecznych w celu promowania wymiany handlowej. Problematykę zrównoważonego rozwoju oznaczającego uwzględnianie zarówno kwestii środowiskowych, jak i społecznych, należy uwzględnić w całej treści umowy. Umowa powinna stwierdzać, że strony nie powinny tworzyć zachęt handlowych ani przyciągać bezpośrednich inwestycji zagranicznych przez łagodzenie krajowych przepisów i norm w zakresie środowiska, prawa pracy lub bezpieczeństwa i higieny pracy ani też przez obniżanie podstawowych standardów pracy lub łagodzenie przepisów, których celem jest ochrona i promowanie różnorodności kulturowej.

Handel towarami

Cła przywozowe i wywozowe oraz środki pozataryfowe

Celem umowy jest zapewnienie możliwie największej liberalizacji handlu. Umowa powinna obejmować zasadniczo wszystkie dziedziny handlu towarami między stronami. Cła w odniesieniu do większości pozycji taryfowych powinny zostać zniesione z wejściem w życie umowy. Celem umowy powinno być zniesienie przez obie strony ceł przywozowych i opłat mających równoważny skutek, zasadniczo w ciągu siedmiu lat. Wyjątki powinny być ograniczone do minimum, a postanowienia szczególne powinny dotyczyć produktów najbardziej wrażliwych, co powinno być negocjowane na poziomie najbardziej szczegółowym. Chodzi przykładowo o niektóre produkty rolne, w odniesieniu do których należy rozważyć częściową liberalizację obejmującą kontyngenty taryfowe lub dłuższe okresy przejściowe, lub inne uzgodnienia, uwzględniające między innymi specyfikę najbardziej oddalonych regionów Unii i wyniki innych umów handlowych.

Negocjacje w sprawie obniżenia taryf celnych powinny odbywać się na podstawie ceł stosowanych przez UE *erga omnes* w dniu rozpoczęcia negocjacji oraz ceł stosowanych przez Australię *erga omnes* w dniu rozpoczęcia negocjacji.

Wszystkie cła lub podatki wywozowe lub wszelkie inne środki mające równoważny skutek powinny być zakazane, a nowe nie powinny być wprowadzane.

Umowa powinna uniemożliwiać wprowadzanie jakichkolwiek zakazów lub ograniczeń wymiany handlowej między stronami, w tym ograniczeń ilościowych lub wymogów uzyskania zezwolenia, które nie są uzasadnione szczególnymi wyjątkami określonymi poniżej, a ponadto powinna zawierać ściślejsze zasady w odniesieniu do zezwoleń na przywóz i wywóz, towarów naprawionych, przerobionych, przeladunku i oznaczania pochodzenia.

Reguły pochodzenia

Reguły pochodzenia oraz postanowienia dotyczące współpracy administracyjnej powinny ułatwiać handel i powinny być prostsze oraz powinny uwzględniać standardowe preferencyjne reguły pochodzenia UE i interesy UE.

Środki zwalczania nadużyć finansowych

Do umowy powinna zostać wprowadzona klauzula dotycząca wzmocnionej współpracy administracyjnej i określająca procedury i odpowiednie środki, które strony mogą zastosować, gdy stwierdzone zostaną: brak współpracy administracyjnej w kwestiach ceł, nieprawidłowości lub nadużycia finansowe.

Usuwanie błędów administracyjnych

Do umowy powinny również zostać włączone postanowienia dotyczące wspólnego zbadania możliwości wprowadzenia odpowiednich środków w przypadku błędów popełnionych przez właściwe organy w stosowaniu preferencyjnych reguł pochodzenia.

Cła i ułatwienia w handlu

Umowa powinna obejmować postanowienia dotyczące ułatwień w handlu między stronami, zapewniając jednocześnie skuteczną kontrolę. W tym celu umowa powinna obejmować zobowiązania dotyczące zasad, wymogów, formalności i procedur stron związane z przywozem, wywozem i tranzytem, które są ambitne i wykraczają poza umowę WTO o ułatwieniach w handlu.

Umowa powinna promować skuteczne wdrażanie i stosowanie zasad i norm międzynarodowych w zakresie ceł i innych procedur związanych z handlem, w tym postanowień WTO, umowy WTO o ułatwieniach w handlu, instrumentów Światowej Organizacji Celnej oraz zmienionej konwencji z Kioto.

RESTREINT UE/EU RESTRICTED

Umowa powinna obejmować postanowienia dotyczące promowania wymiany optymalnych rozwiązań i doświadczeń, dotyczących szczególnych obszarów wzajemnego zainteresowania. Obszary te mogą obejmować takie kwestie, jak modernizacja i uproszczenie przepisów i procedur, standaryzacja dokumentacji, klasyfikacja taryfowa, przejrzystość, wzajemne uznawanie i współpraca między agencjami.

W stosownych przypadkach umowa powinna promować konwergencję w zakresie ułatwiania handlu, opierając się na umowie WTO o ułatwieniach w handlu i na odpowiednich międzynarodowych normach i instrumentach.

Umowa powinna promować skuteczne i efektywne egzekwowanie przez organy celne praw własności intelektualnej w odniesieniu do wszystkich towarów znajdujących się pod kontrolą celną.

W postanowieniach dotyczących ułatwiania handlu umowa powinna uwzględniać wyzwania stojące przed MŚP, zapewniając jednocześnie równe warunki działania wszystkim podmiotom gospodarczym.

Celem umowy powinno być stworzenie protokołu w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, obejmującego pomoc w postępowaniach celnych dotyczących zwalczania nadużyć finansowych (w tym pomoc udzielana na wniosek, pomoc z własnej inicjatywy i zachowanie poufności).

Barьеры позатарыфowe

Umowa ma objąć kwestie regulacyjne związane z handlem i kwestie związane z barьерami pozataryfowymi. Priorytetowo należy potraktować postanowienia i procedury, które powinny zostać wprowadzone po to, aby zapewnić zniesienie nieuzasadnionych pozataryfowych przeszkód w handlu. Umowa powinna także przewidywać odpowiednie procedury pozwalające zapobiec wprowadzaniu w przyszłości nowych barьер pozataryfowych i innych niepotrzebnych utrudnień w handlu, m.in. przez zapewnianie przejrzystości mających zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych. Umowa powinna ponadto objąć kwestię wymogów dotyczących lokalizacji.

Barьеры pozataryfowe dla konkretnych produktów powinny być rozpatrywane w oparciu o metodę „postulat □ oferta”, jednocześnie z prowadzeniem rozmów na temat koncesji celnych. Z uwagi na znaczenie, jakie mają osiągnięcie celów umowy i poprawa dostępu do rynku w stopniu większym niż zapewniany przez zasady horyzontalne, umowa powinna zawierać szczegółowe zobowiązania dotyczące barьер pozataryfowych dla konkretnych sektorów, odnoszące się między innymi do towarów wnoszących wkład w walkę ze zmianą klimatu i ochronę środowiska, i w inne obszary wzajemnego zainteresowania.

RESTREINT UE/EU RESTRICTED

Umowa powinna zawierać postanowienia dotyczące państwowych przedsiębiorstw handlowych, służące ocenie ewentualnych zakłóceń konkurencji oraz barier w handlu, jakie mogłyby się z tym wiązać.

Uregulowania techniczne, normy i procedury oceny zgodności

Oprócz potwierdzenia postanowień Porozumienia WTO w sprawie barier technicznych w handlu strony powinny opracować na ich podstawie bardziej ambitne postanowienia, które będą wykorzystywać i uzupełniać postanowienia porozumienia WTO, w celu ułatwienia dostępu do swoich rynków.

Umowa powinna obejmować szereg ogólnych zasad (np. proporcjonalności, unikania niepotrzebnych ograniczeń, przejrzystości, niedyskryminacji) i postanowień opartych na zasadach WTO i uzupełniających te zasady. Cele powinny objąć między innymi: zwiększenie przejrzystości, promowanie dobrych praktyk przy stanowieniu prawa, przyjęcie odpowiednich międzynarodowych norm, dążenie do zgodności i zbieżności regulacji technicznych w oparciu o normy międzynarodowe, optymalizację wymogów w zakresie testowania i certyfikacji, na przykład za pomocą stosowania opartego na analizie ryzyka podejścia do oceny zgodności (w tym stosowania certyfikacji własnej producenta w sektorach, w których jest to możliwe i właściwe), postanowień mających na celu osiągnięcie zgodności wymogów w zakresie testowania w szeregu sektorów priorytetowych i promowania wykorzystywania akredytacji.

Umowa powinna zawierać postanowienia mające na celu lepsze rozpowszechnianie informacji wśród importerów i eksporterów.

Rokowania powinny objąć stosunki między umową a istniejącą umową o wzajemnym uznawaniu, aby poprawić jej wdrażanie i zapewnić skuteczniejszą współpracę.

Środki sanitarne i fitosanitarne

Strony powinny wykorzystać i wykroczyć poza Porozumienie WTO w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych, aby ułatwić dostęp do rynku każdej ze stron, a zarazem chronić życie i zdrowie ludzi, zwierząt i roślin. Rozdział dotyczący środków sanitarnych i fitosanitarnych powinien, uwzględniając odnośne uregulowania IPPC (Międzynarodowej konwencji ochrony roślin), OIE (Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt) i Kodeksu żywnościowego, obejmować takie kwestie jak: przejrzystość, niedyskryminacja, unikanie nieuzasadnionych opóźnień, harmonizacja, uznawanie równoważności i środków alternatywnych, uznawanie statusu stron odnośnie do zdrowia i obecności agrofagów, regionalizacja, kontrola, procedury inspekcji i atestów, audyty, certyfikacja, kontrole przywozu, środki nadzwyczajne, zatwierdzanie zakładów bez uprzedniej inspekcji, kontynuacja stosowania ogólnounijnej procedury udzielania zezwoleń na wywóz (jeden podmiot), współpraca w zakresie regulacji, zwiększenie współpracy w kwestiach dotyczących odporności na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz utworzenie mechanizmu mającego na celu szybkie rozwiązywanie związanych z handlem problemów dotyczących środków sanitarnych i fitosanitarnych.

Produkty wywożone przez stronę dokonującą wywozu mają spełniać mające zastosowanie normy sanitarne i fitosanitarne strony przywożącej.

Wszelkie nieuzasadnione ograniczenia handlowe ze względów sanitarnych i fitosanitarnych dotyczące unijnych produktów rolnych należy omawiać równolegle z rokowaniami dotyczącymi umowy o wolnym handlu.

Rokowania powinny przebiegać zgodnie z postanowieniami wytycznych negocjacyjnych przyjętych przez Radę 20 lutego 1995 r. (dokument Rady 4976/95).

Umowa nie może w żaden sposób utrudniać stosowania w UE zasady ostrożności określonej w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Dobrostan zwierząt

Umowa ma wspierać stałą współpracę i wymianę poglądów w dziedzinie dobrostanu zwierząt w celu przedyskutowania między innymi ewentualnych zobowiązań dotyczących równoważności między stronami w kwestiach dotyczących dobrostanu zwierząt.

Podstawą negocjacji powinny być normy UE dotyczące dobrostanu zwierząt.

Środki ochronne

Umowa powinna zawierać klauzulę dotyczącą środków ochronnych, zgodnie z którą każda ze stron może wprowadzić odpowiednie środki zgodnie z Porozumieniem WTO o stosowaniu artykułu XIX Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 lub Porozumieniem WTO w sprawie środków ochronnych oraz art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa. Umowa powinna również przewidywać dodatkowe konsultacje i stwierdzać, że takie środki ochronne powinny w jak najmniejszym stopniu zakłócać dwustronną wymianę handlową.

Aby rozszerzyć zobowiązania do liberalizacji i zapewnić niezbędną ochronę, z uwzględnieniem szczególnych cech sektorów wrażliwych, umowa powinna zasadniczo zawierać dwustronną klauzulę ochronną, zgodnie z którą każda strona może, częściowo lub w pełni, zaprzestać stosowania preferencyjnego traktowania, jeżeli wzrost w przywozie produktu od drugiej strony w określonych warunkach powoduje poważną szkodę dla przemysłu krajowego lub grozi jej spowodowaniem.

Środki antydumpingowe i wyrównawcze

Umowa powinna zawierać klauzulę dotyczącą środków antydumpingowych i wyrównawczych, zgodnie z którą każda ze stron może wprowadzić odpowiednie środki przeciwko dumpingowi lub subsydiom stanowiącym podstawę środków wyrównawczych zgodnie z Porozumieniem WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 lub Porozumieniem WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Umowa powinna również zawierać zobowiązania wykraczające poza zasady WTO w tym obszarze, zgodnie z przepisami prawa UE i wcześniejszymi porozumieniami, m.in. w zakresie przejrzystości, kryterium interesu publicznego oraz zasady niższego cła.

Umowa powinna zawierać stwierdzenie, że płatności kategorii zielonej nie zakłócają handlu i w związku z tym zasadniczo nie powinny być przedmiotem środków antydumpingowych ani antysubsydyjnych.

Handel usługami, bezpośrednio inwestycje zagraniczne i handel elektroniczny

Zgodnie z art. V GATS umowa powinna mieć istotny zakres sektorowy i obejmować wszystkie sposoby dostaw. Umowa nie powinna przewidywać żadnych wyłączeń *a priori* z zakresu jej stosowania, z wyjątkiem wyłączenia dotyczącego usług audiowizualnych. Usługi świadczone w związku z wykonywaniem władzy publicznej określone w art. 1–3 GATS należy wyłączyć z przedmiotowych rokowań. Celem rokowań powinna być stopniowa i wzajemna liberalizacja handlu usługami i liberalizacja bezpośrednich inwestycji zagranicznych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej poprzez likwidację ograniczeń w dostępie do rynku i w stosowaniu traktowania narodowego wykraczającą poza zobowiązania stron w ramach WTO i oferty przedstawione w kontekście rokowań dotyczących porozumienia w sprawie handlu usługami. Umowa powinna zawierać zasady w sprawie wymogów dotyczących wyników bezpośrednich inwestycji zagranicznych.

Powinna ponadto obejmować środki dyscypliny regulacyjnej. Rokowania powinny w związku z tym objąć takie kwestie jak:

- przepisy wykonawcze dotyczące przejrzystości;
- ramy wzajemnego uznawania kwalifikacji, licencji lub certyfikacji przyznawanych w odniesieniu do świadczenia usług, w tym kwalifikacji zawodowych;
- postanowienia horyzontalne w sprawie regulacji krajowych, na przykład przepisów zapewniających bezstronność i należyte postępowanie wobec wymogów i procedur licencyjnych i kwalifikacyjnych; oraz
- przepisy wykonawcze dotyczące konkretnych sektorów, w tym w szczególności usług telekomunikacyjnych, finansowych, dostawczych oraz usług międzynarodowego transportu morskiego.

W związku z coraz bardziej zaawansowaną cyfryzacją handlu rokowania powinny zaowocować przepisami dotyczącymi handlu elektronicznego i transgranicznego przepływu danych, ochrony konsumentów w środowisku internetowym, usług zaufania i uwierzytelniania elektronicznego, dostępu do otwartego internetu, niezamówionych materiałów marketingu bezpośredniego, poprawy warunków w zakresie roamingu międzynarodowego, a także podjęcia kwestii nieuzasadnionych wymogów dotyczących lokalizacji danych, bez omawiania ani naruszania unijnych przepisów o ochronie danych osobowych i bez uszczerbku dla prawodawstwa UE.

Postanowienia umowy nie powinny uniemożliwiać egzekwowania wyjątków w zakresie świadczenia usług, o ile znajdują one uzasadnienie w odnośnych zasadach WTO (art. XIV i XIVa GATS).

Umowa może objąć zobowiązania proceduralne dotyczące tymczasowego wjazdu i pobytu osób fizycznych do celów służbowych zgodnie z zobowiązaniami stron w ramach sposobu 4. Żadne postanowienia umowy nie powinny jednak pozbawiać stron możliwości stosowania praw, przepisów i wymogów krajowych dotyczących wjazdu i pobytu, pod warunkiem że ich stosowanie nie pozbawia ani nie zmniejsza korzyści wynikających z umowy. Nadal obowiązywać powinny istniejące w UE przepisy ustawowe i wykonawcze oraz wymogi dotyczące warunków pracy i prawa pracy.

Umowa powinna potwierdzać, że nie uniemożliwia UE, jej państwom członkowskich oraz ich władzom krajowym, regionalnym i lokalnym regulowania działalności gospodarczej w interesie publicznym w celu realizacji uzasadnionych celów polityki publicznej, takich jak ochrona i promocja zdrowia publicznego, usług społecznych, edukacji publicznej, bezpieczeństwa, środowiska, moralności publicznej, ochrony socjalnej lub ochrony konsumentów, ochrony prywatności i danych oraz wspierania i ochrony różnorodności kulturowej. Należy zachować wysoką jakość usług publicznych w UE zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a w szczególności protokołem nr 26 w sprawie usług świadczonych w interesie publicznym, uwzględniając zastrzeżenia UE w tej dziedzinie, w tym GATS.

Przepływ kapitału oraz płatności

Umowa powinna dążyć do usunięcia ograniczeń dotyczących płatności bieżących i przepływów kapitału związanych z transakcjami zliberalizowanymi w ramach umowy, a także zawierać klauzulę zawieszającą. Powinna ponadto obejmować gwarancje i postanowienia wyłączające (np. dotyczące unii gospodarczej i walutowej UE oraz bilansu płatniczego), zgodne z postanowieniami TFUE dotyczącymi swobodnego przepływu kapitału.

Prawa własności intelektualnej

Umowa powinna wykorzystać i uzupełnić postanowienia Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) i pójść jeszcze dalej niż te postanowienia, aby zapewnić wyższy, a także odpowiedni i skuteczny poziom ochrony i egzekwowania wszelkich form praw własności intelektualnej.

Rozdział dotyczący praw własności intelektualnej powinien objąć takie kwestie jak: prawa autorskie i pokrewne, znaki towarowe, wzory i modele, patenty, prawa do ochrony odmian roślin, informacje niejawne, w tym tajemnice handlowe, oznaczenia geograficzne i lepsze egzekwowanie prawa. Celem umowy powinno być zwiększenie skuteczności egzekwowania praw własności intelektualnej, w tym w środowisku cyfrowym i na granicach (również podczas wywozu).

Umowa powinna utworzyć odpowiednie mechanizmy współpracy między stronami, aby wspierać wdrażanie rozdziału dotyczącego praw własności intelektualnej oraz regularny dialog na temat własności intelektualnej w celu promowania wymiany informacji w sprawie stosownych postępów w pracach legislacyjnych, wymiany doświadczeń z egzekwowania przedmiotowych praw i prowadzenia konsultacji w sprawie państw trzecich.

Oznaczenia geograficzne

Umowa powinna zapewniać bezpośrednią ochronę i skuteczne uznawanie w drodze uzgodnienia wykazu oznaczeń geograficznych (win, napojów spirytusowych, produktów rolnych i produktów spożywczych) na wysokim poziomie ochrony w oparciu o art. 23 porozumienia TRIPS, w tym ochronę przed przywoływaniem, lepsze egzekwowanie prawa (w tym administracyjne/ex officio), współistnienie z wcześniejszymi znakami towarowymi powstałymi w dobrej wierze, ochronę przed późniejszym rodzajowym charakterem i przepisy dotyczące możliwości dodawania nowych oznaczeń geograficznych. Należy uwzględnić też kwestie dotyczące indywidualnych wcześniejszych praw, na przykład dotyczących odmian roślin, znaków towarowych, wykorzystania do produkcji generycznej lub innych form uzasadnionego, wcześniejszego stosowania, z myślą o rozwiązaniu bieżących konfliktów w sposób zadowalający. Rokowania obejmą ponadto ustalenia dotyczące ochrony oznaczeń geograficznych na rynkach państw trzecich.

Wszelkie oznaczenia geograficzne wymienione w umowie należy skutecznie chronić od dnia wejścia w życie umowy.

W rokowaniach należy ponadto poruszyć kwestię stosunków między umową a istniejącym porozumieniem między UE a Australią w sprawie handlu winem.

Zamówienia publiczne

Celem umowy powinno być zapewnienie kompleksowego i zwiększonego wzajemnego dostępu do rynków zamówień publicznych, i wykroczenie poza to, co oferuje Australia w ramach swojego przystąpienia do Porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych (GPA). Powinno to objąć kompleksowy zakres zamówień na wszystkich szczeblach rządu, także w sektorze użyteczności publicznej, przedsiębiorstw państwowych i przedsiębiorstw mających prawa specjalne lub wyłączne oraz zamówień na towary, usługi i roboty publiczne. Strony uznają przy tym szczególne i newralgiczne aspekty swoich odpowiednich środowisk udzielania zamówień publicznych. Należy ponadto rozważyć zawarcie w umowie zobowiązań dotyczących partnerstw publiczno-prywatnych / koncesji zgodnie z odpowiednimi przepisami w tej dziedzinie. Traktowanie narodowe powinno zapewniać traktowanie nie mniej korzystne niż traktowanie dostawców lub świadczeniodawców lokalnych.

RESTREINT UE/EU RESTRICTED

Zobowiązania proceduralne powinny opierać się na zasadach, procedurach i wymogach określonych na mocy Porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych (GPA). Zobowiązania powinny zapewniać w szczególności należyte postępowanie (w tym na przykład skuteczne mechanizmy odwoławcze) i przejrzystość zamówień objętych umową, stosowanie środków elektronicznych oraz unikanie wymogów dotyczących treści lokalnych lub lokalnej produkcji, jak również umożliwienie uwzględnia zasad niedyskryminacji w odniesieniu do kwestii środowiskowych i społecznych w postępowaniach o udzielenie zamówienia. Należy rozważyć zastosowanie odpowiedniej terminologii dotyczącej przejrzystości, aby zapewnić, że mające zastosowanie przepisy dotyczące zamówień publicznych i dostępne możliwości w zakresie zamówień publicznych zostały jasno sformułowane i aby zagwarantować przedsiębiorstwom łatwo dostępne informacje.

Handel i konkurencja

Umowa powinna zawierać postanowienia dotyczące konkurencji, obejmujące zasady konkurencji i ich egzekwowanie oraz powinna zawierać zasady dotyczące przeciwdziałania praktykom monopolistycznym oraz łączenia przedsiębiorstw, stosowane do wszystkich przedsiębiorstw.

Umowa powinna uwzględniać ogólne zasady egzekwowania postanowień, takie jak przejrzystość, niedyskryminacja, sprawiedliwość proceduralna i należyte postępowanie.

Umowa powinna zawierać stanowcze i wiążące postanowienia dotyczące dotacji, zgodnie z normami UE i z zasadami pomocy państwa. Powinna ponadto zawierać wiążące postanowienia dotyczące przedsiębiorstw państwowych, monopoli i przedsiębiorstw, którym przyznano specjalne prawa lub przywileje, w celu zapewnienia, aby nie zakłócały one konkurencji ani nie tworzyły barier dla handlu i bezpośrednich inwestycji zagranicznych.

Małe i średnie przedsiębiorstwa

Umowa powinna zawierać specjalny rozdział dotyczący małych i średnich przedsiębiorstw. Powinna ona ułatwiać tym przedsiębiorstwom pełne korzystanie z możliwości wynikających z umowy, m.in. przez podnoszenie poziomu wiedzy wśród małych i średnich przedsiębiorstw oraz zwiększanie ich dostępu do informacji na temat ich możliwości handlowych i inwestycyjnych, jak również dostępu tych przedsiębiorstw do użytecznych informacji dotyczących zasad, uregulowań i procedur związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, w tym w zakresie zamówień publicznych.

Handel a zrównoważony rozwój

Umowa ma zawierać postanowienia dotyczące pracowniczych i środowiskowych aspektów handlu i zrównoważonego rozwoju mających znaczenie w kontekście handlu i bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Ma wspierać realizację agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. Powinna zawierać postanowienia promujące przestrzeganie i skuteczne wdrażanie odpowiednich zasad uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym, w tym podstawowych norm pracy i podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) oraz wielostronnych umów środowiskowych, w tym tych związanych ze zmianą klimatu, w szczególności porozumienia paryskiego i wielostronnych inicjatyw dotyczących łagodzenia zmiany klimatu, w tym na przykład na forum Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO). Umowa powinna zawierać zobowiązanie każdej ze stron do czynienia ciągłych i nieustających wysiłków na rzecz ratyfikacji jednej z podstawowych konwencji MOP: Konwencji dotyczącej najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia (C138).

Umowa powinna potwierdzać prawo stron do wprowadzania regulacji w dziedzinie pracy i ochrony środowiska, zgodnie z ich zobowiązaniami międzynarodowymi, w dążeniu do osiągnięcia wysokiego stopnia ochrony, w tym przez uwzględnienie wariantów najkorzystniejszych dla środowiska. Powinna potwierdzić poszanowanie zasady ostrożności. Powinna objąć postanowienia zakazujące obniżania poziomów ochrony pracy i środowiska w celu pobudzenia handlu i bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Powinny one zawierać zobowiązanie, by nie wprowadzać odstępstw od krajowych przepisów prawa pracy i ochrony środowiska ani nie zaniechać egzekwowania tych przepisów.

Umowa powinna promować zwiększenie wkładu handlu i bezpośrednich inwestycji zagranicznych w zrównoważony rozwój, w tym poprzez podniesienie takich kwestii jak ułatwienie handlu towarami i usługami przyjaznymi dla środowiska i klimatu oraz promowanie dobrowolnych systemów zapewnienia zgodności ze zrównoważonym rozwojem i społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, z uwzględnieniem instrumentów uznanych na arenie międzynarodowej, i przez zachęcanie stron do korzystania z praktyk międzynarodowych, w tym OECD i z wytycznych dla konkretnych sektorów.

Umowa powinna ponadto zawierać zobowiązania promujące handel zasobami naturalnymi uzyskanymi legalnie i zarządzanymi w zrównoważony sposób, w szczególności w odniesieniu do bioróżnorodności, fauny i flory, ekosystemu wodnego, produktów leśnych oraz rybołówstwa, oraz obejmować odpowiednie międzynarodowe instrumenty i praktyki. Powinna też promować handel wspierający niskoemisyjny rozwój odporny na zmianę klimatu.

RESTREINT UE/EU RESTRICTED

W umowie należy przewidzieć odpowiednie postanowienia dotyczące skutecznego wdrożenia i monitorowania tych postanowień, a także mechanizm mający na celu dążenie do rozwiązywania ewentualnych sporów między stronami oraz przewidzieć udział społeczeństwa obywatelskiego, w tym regularne konsultacje i działania służące komunikacji.

Energia i surowce

Umowa powinna zawierać postanowienia w sprawie aspektów handlowych i aspektów związanych z bezpośrednimi inwestycjami zagranicznymi dotyczących energii i surowców. Celem umowy powinno być zapewnienie otwartego, przejrzystego, niedyskryminacyjnego i przewidywalnego otoczenia biznesu oraz ograniczenie praktyk antykonkurencyjnych w tym obszarze, działalność poszukiwawczą – produkcję oraz dostęp do infrastruktury. Celem umowy powinno być ustalenie konkretnych zasad dotyczących poszukiwania złóż, koncesji na poszukiwanie złóż i produkcję, konkretnych zasad dostępu do rynku, zasad niedyskryminacji w odniesieniu do dostępu stron trzecich do sieci przesyłowych i dystrybucyjnych oraz uregulowań dotyczących energii odnawialnej. Umowa powinna też obejmować zasady wspierające i promujące handel i bezpośrednie inwestycje zagraniczne w sektorze energii odnawialnej. Umowa powinna ponadto wspierać współpracę w wyżej wymienionych obszarach. Celem umowy powinno być wspieranie i rozwój zrównoważonej i bezpiecznej gospodarki niskoemisyjnej, w tym inwestycji w energię odnawialną i energooszczędne rozwiązania.

Przejrzystość regulacji

Umowa powinna zawierać postanowienia dotyczące:

- publikacji, w tym publicznego udostępniania środków o zastosowaniu ogólnym, w sposób zapewniający brak dyskryminacji i odpowiedni okres czasu na zgłaszanie uwag dotyczących wniosków w sprawie środków o zastosowaniu ogólnym;
- zapytań i punktów kontaktowych, w tym również mechanizmów odpowiadania na zapytania zainteresowanych stron dotyczące proponowanych lub obowiązujących środków;

- postępowań administracyjnych na podstawie przepisów zapewniających, że informacje w sprawie funkcjonowania środków o zastosowaniu ogólnym są udostępniane zainteresowanym osobom, a osoby, na które postępowanie ma wpływ, mają odpowiednią możliwość przedstawienia swojej opinii przed ostatecznym etapem czynności administracyjnych, lub zgodnie z tymi przepisami;
- odpowiedniej możliwości kontroli działań administracyjnych w obszarach objętych umową i odwołania się od nich;
- promowania dobrego stanowienia prawa i dobrej praktyki administracyjnej.

Współpraca w zakresie regulacji

Umowa powinna uwzględniać dziedziny przekrojowe dotyczące spójności regulacyjnej i przejrzystości w odniesieniu do opracowywania, przyjmowania i wdrażania skutecznych, opłacalnych i bardziej spójnych regulacji w celu ułatwienia handlu. Umowa powinna zawierać postanowienia dotyczące wspierania wymiany informacji, zwiększonego stosowania dobrych praktyk przy stanowieniu prawa oraz zwiększenia współpracy w zakresie regulacji, z uwzględnieniem ogólnych zasad i celów umowy, w szczególności przejrzystości i prawa do regulowania.

W tym celu należy rozważyć wprowadzenie do umowy postanowień dotyczących dobrowolnej współpracy regulacyjnej między organami regulacyjnymi UE a odpowiednikami australijskimi w niektórych szczególnych obszarach, nieuwzględnionych w obecnych ramach współpracy, a także stworzenie mechanizmów rozpoznawania potencjalnych przeszkód, którymi należy się zająć w ramach współpracy regulacyjnej.

Postanowienia instytucjonalne i końcowe

Pomiędzy umową a umową ramową należy utworzyć wyraźny związek prawny i instytucjonalny. Powinno to zapewnić to zewnętrzną spójność, w szczególności w zakresie istnienia, stosowania, zawieszania lub zaprzestania obowiązywania odpowiednich postanowień.

Umowa powinna powołać specjalny nadrzędny organ monitorujący realizację umowy. Zależnie od potrzeb mogą zostać utworzone komitety lub grupy robocze w poszczególnych dziedzinach, działające w ramach tego nadrzędnego organu.

Komisja może, zgodnie z art. 218 ust. 3 TFUE, przedstawiać Radzie zalecenia w sprawie ewentualnych dodatkowych wytycznych negocjacyjnych.

Rozstrzyganie sporów i mediacja

Umowa powinna obejmować skuteczny i wiążący mechanizm rozstrzygania sporów, obejmujący procedurę przyspieszoną, w szczególności w odniesieniu do składu panelu oraz prowadzenia postępowania przez ten panel. Mechanizm rozstrzygania sporów powinien być przejrzysty, otwarty i oparty na doświadczeniach zdobytych w ramach WTO oraz innych umów o wolnym handlu. Powinien obejmować postanowienia zapewniające konsultacje oraz elastyczny i szybki mechanizm mediacji.

Wyjątki o charakterze ogólnym

Umowa powinna obejmować wyjątki o charakterze ogólnym, mające zastosowanie do odpowiednich części umowy, w tym dotyczące bezpieczeństwa, bilansu płatniczego, nadzoru ostrożnościowego i opodatkowania oparte na odnośnych artykułach porozumień zawartych w ramach WTO.

Autentyczne wersje językowe

Umowa, która powinna być jednakowo autentyczna we wszystkich językach urzędowych UE, powinna zawierać w tym celu klauzulę językową.

Pozostałe kwestie

Umowa powinna uznawać znaczenie kwestii dotyczących ochrony konsumentów i wspierać skuteczną ochronę konsumentów.

Po przeanalizowaniu przez Komisję, po wcześniejszych konsultacjach z Komitetem ds. Polityki Handlowej i zgodnie z traktatami UE umowa może objąć dodatkowe postanowienia związane ze stosunkami handlowymi i gospodarczymi, jeżeli w trakcie rokowań obie strony wykażą zainteresowanie takimi kwestiami.

DECLASSIFIED